

Formanden:

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.

Mødet udsat kl. 11.34.

Mødet genoptaget kl. 13.

Erik Holst (S):

Jeg vil gerne takke udenrigsøkonomiministeren for den både fyldige og dybtgående redegørelse, der her er fremlagt i tinget.

Socialdemokratiet deler udenrigsøkonomiministerens opfattelse af, at folkeafstemningen i England den 5. juni betød afslutning på enhver diskussion om Danmarks tilhørsforhold til De europæiske Fællesskaber. Vi fik et klart og utvetydigt ja til fortsat britisk medlemskab, et ja, der er mange gode grunde til at være glad for, ikke mindst fordi den danske markedsdebat nu kan koncentrere sig om, hvad vi skal gøre i EF, og hvad EF skal gøre for medlemslandene og disses befolkninger fremfor en ørkesløs debat om, hvorvidt Danmark overhovedet skal være medlem.

Socialdemokratiet betragter det som en vigtig opgave at få fællesmarkedet til at fungere på den nuværende traktats grundlag. Det er nok af betydning at diskutere Europas situation i en fjernere fremtid, men det væsentlige må være for os, at EF kan fungere som et middel til at løse de alvorlige økonomiske og beskæftigelsesmæssige problemer, vi har i dag. Det er jo alle industrilande, der er ramt af disse problemer for øjeblikket.

Vi venter ikke, at EF skal løse alle vore vanskeligheder, men vi arbejder for, at EF politisk udformes på en sådan måde, at der kan ske den nødvendige afstemning af medlemslandenes kriseforanstaltninger, og uden EF's regler om samhandelsformer mellem medlemslandene mener vi ikke, at EF's bestræbelser vil kunne lykkes på en sådan måde, at vi kan undgå den situation, som vi havde i 1930'erne.

Det er den praktiske hverdags politik, i

det daglige slid skridt for skridt, at EF skal vise sin eksistensberettigelse.

Disse synspunkter præciserede socialdemokratiet også over for den belgiske premierminister Tindemans under dennes besøg i Danmark for at høre danske synspunkter vedrørende begrebet „den europæiske union“.

Intet EF-land kan alene sikre gennemførelse af de mål, socialdemokratiet har for den økonomiske politik. Det er nemlig fuld beskæftigelse, økonomisk fremgang, lavere inflation og balance i betalingssamkøbet med udlandet. De sidste års kriser har understreget, at skal disse mål nås, er det nødvendigt med et snævert økonomisk samarbejde henimod en økonomisk og monetær union. Topmødet i Rom 1. og 2. december erkendte dette.

Efter socialdemokratiets opfattelse er det vigtigt, at vi nu lægger hovedvægten på det valutariske samarbejde. Vi må nu nærme os faste valutakurser, centraliserede valutareserver og en fælles valutapolitik udadtil. En start herpå vil være en sammenlægning af EF-landenes dollarreserver. Når socialdemokratiet anser dette for betydningsfuldt, så skyldes det, at bl. a. Danmark derved får større manøvrerum for sin økonomiske politik, således at vi kan lægge endnu mere vægt på at nå frem imod det, som vi mener er nødvendigt, nemlig den fulde beskæftigelse.

En udvidelse af den fælles adgang til kreditmuligheder vil ligeledes bidrage til at øge vort og de øvrige medlemslandes manøvrerum på det valutariske område. En bedre koordinering af den økonomiske og monetære politik vil føre os hurtigere frem til fuld beskæftigelse end ensidige nationale forsøg på at eksportere arbejdsløshedsproblemerne til de andre medlemslande.

Selv om der i EF har været enighed om en ekspansiv økonomisk politik, kan visse af medlemslandenes hidtidige bestræbelser ikke aftvinge os synderlig respekt her i Danmark.

Jeg skal kun gøre et par bemærkninger om landbrugspolitikken. Socialdemokratiet finder ikke, at der er grundlag for en fravigelse af landbrugspolitikens grundprincipper. Et fælles frit marked uden handelshindringer og andre konkurrenceforvridende momenter må fortsat være vort mål. Vi må